

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a Mgr. Daniely Menclové ve věci

žalobce: **Ředitelství vodních cest ČR**, IČO 67981801,
sídlem nábreží L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1,
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Horákem,
sídlem Jandova 8, 190 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Správa Národního parku České Švýcarsko**,
sídlem Pražská 457/52, 407 46 Česká Lípa,
zastoupený advokátem JUDr. Milošem Tuháčkem,
sídlem Převrátilská 330, 390 01 Tábor,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím právního zástupce domáhal ochrany před nezákonným zásahem, který mu měl být způsoben žalovaným v důsledku vydání stanoviska ze dne 27. 4. 2020, č. j. SNPCS 02533/2020, SZ SNPCS 01385/2020/2, dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“), k záměru „Přístaviště Hřensko – ř. km 728,9-729,0“, ve kterém žalovaný konstatoval, že u záměru nelze vyloučit významný vliv na předměty ochrany nebo celistvosti Evropsky významné lokality Labské údolí, Evropsky významné lokality Porta Bohemica a Evropsky významné lokality Horní Kamenice.
2. Primárně se soud v dané věci zabýval otázkou přípustnosti žaloby. Dle § 85 s. ř. s. je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. V daném případě se žalobce nedomáhal pouze určení, že zásah byl nezákonný, proto bylo nutné zkoumat, zda se v jeho případě lze ochrany domáhat jinými právními prostředky.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

3. V § 45i odst. 1 zákona o ochraně přírody je mimo jiné stanoveno, že ten, kdo zamýšlí pořídit koncepci nebo uskutečnit záměr uvedený v § 45h odst. 1 zákona o ochraně přírody, je povinen návrh koncepce nebo záměru předložit orgánu ochrany přírody ke stanovisku, zda může mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi nebo záměry významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti. V § 45i odst. 2 zákona o ochraně přírody je uvedeno, že pokud orgán ochrany přírody svým stanoviskem podle odstavce 1 významný vliv podle § 45h odst. 1 nevyloučí, musí být daná koncepce nebo záměr předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, (dále jen „zákon o posuzování vlivů“). Nevyloučí-li výsledek posouzení podle tohoto odstavce významný negativní vliv koncepce nebo záměru na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, musí předkladatel zpracovat varianty řešení, jejichž cílem je významný negativní vliv vyloučit, nebo v případě, že vyloučení není možné, alespoň zmírnit; tyto varianty musí být také předmětem posouzení podle tohoto odstavce postupem podle zákona o posuzování vlivů.
4. Dle § 3 písm. a) bod 2 zákona o posuzování vlivů se po účely tohoto zákona rozumí stavby, zařízení, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona o ochraně přírody mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti.
5. Dle § 4 odst. 1 písm. f) zákona o posuzování vlivů jsou předmětem posuzování podle tohoto zákona záměry podle § 3 písm. a) bodu 2; tyto záměry podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení. Dle § 7 odst. 2 zákona o posuzování vlivů je u záměrů a změn záměrů uvedených v § 4 odst. 1 písm. b) až h) zákona o posuzování vlivů cílem zjišťovacího řízení zjištění, zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí, případně zda záměr může samostatně nebo ve spojení s jinými mít významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, a tedy podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona.
6. Dle § 7 odst. 5 zákona o posuzování vlivů dojde-li příslušný úřad k závěru, že záměr podle odstavce 2 podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí podle tohoto zákona, vydá o tom odůvodněný písemný závěr. Pokud dojde k závěru, že předmětný závěr nepodléhá posuzování vlivů záměru na životní prostředí, vydá o tom v souladu s § 7 odst. 6 zákona o posuzování vlivů rozhodnutí, které je prvním úkonem v řízení.
7. Pokud dojde k posuzování vlivů záměru na životní prostředí, je pak vydané závazné stanovisko přezkoumatelné v rámci přezkumu navazujících rozhodnutí.
8. Z ustanovení § 85 s. ř. s. jednoznačně platí, že zásahová žaloba má roli pomocného prostředku ochrany a doplňku tam, kam ochrana podle § 65 a násl. s. ř. s. nedosáhne. Soud trvá na tom, že žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu nelze napadat jednotlivé akty příslušných orgánů, kterými není samo o sobě zasahováno do práv účastníka, v situaci, kdy proces směřuje k vydání meritorního rozhodnutí, které bude přezkoumatelné v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. I. ÚS 1144/16, mimo jiné konstatoval, že „*obecně platí, že přezkoumání zákonnosti vedení správního řízení v rámci řízení o ochraně před nezákonným zásahem by bylo přezkumem předčasným a odporujícím systematické soudnímu řádu správního*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Nelze připustit, aby došlo k rozkladu správního řízení v důsledku toho, že účastníci budou napadat žalobou proti nezákonnému zásahu jednotlivé úkony či akty správních orgánů.

9. Z výše nastíněné právní úpravy dle soudu vyplývá, že posuzování vlivu záměru na životní prostředí za situace, kdy orgán ochrany přírody svým stanoviskem významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti nevyloučí, je uceleným procesem (a to přestože je upraven ve více právních předpisech), jehož výsledkem je vždy meritorní rozhodnutí, které může být předmětem soudního přezkumu v rámci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (§ 65 a násl. s. ř. s.). Současně dle soudu povinnost žalobce doložit další podklady k zjišťovacímu řízení dle § 7 zákona o posuzování vlivů nelze oproti např. daňové kontrole považovat za zásah do práv žalobce, který by svou intenzitou odůvodňoval vyčlenění stanoviska orgánu ochrany životního prostředí, že není vyloučen významný vliv na předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti, k samostatnému přezkumu žalobou na ochranu proti nezákonnému zásahu.
10. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že v případě žalobce zákon zakotvuje jiné právní prostředky, jimiž se může domáhat ochrany, a proto je jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podle § 85 s. ř. s. nepřijatelná a soud ji dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
11. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
12. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť do rozhodnutí soudu nebyl uhrazen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

Ústí nad Labem 21. února 2022

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.